

ЗДРАВКО ПОПОВ
АТОНАЛНО НОКТЮРНО

chitanka.info

Малко след полунощ телефонът изгърмя така, че ме изхвърли от леглото. Не бях съумял да се уравновеся, когато в ухото ми влезе следната екстрена фраза:

— Въпросът е неотложен: знаете ли някаква рецепта за приготвяне на ястие от риба-чук?

Загледах наоколо си като инжектиран с оцет. Така или иначе, отсрещната идея същевременно ме и освежи.

— Ще запишете ли рецептата?

— Моля, да! Нали затова ви безпокоим!

— Рецепта номер едно. Отделяте чука заедно с дръжката от основния корпус, измивате го добре...

— Измиваме го добре...

— И го предоставяте на някой познат с добро здраве да ви халоса по тиквата!

— По тиквата... После?

Поиска ми се да изцвиля.

— После, ако това не свърши работа, отскачете, моля, до адреса ми, за да ви чука аз! Гаранцията е абсолютна! Още по-добра рецепта имам за риба-трион, ако се интересувате!...

— Вие ще запазите заплахите си за друг, а не за колектива!

— Ау! С колектив ли говоря, моля?

— С вашия собствен, ако не се срамувате от това.

— Е, на колко градуса е колективът в момента?

— Знаете, че в производството ценим инженерните ви познания, но сега, извинете, те не са нужни. Нужно е ако знаете, да помогнете за приготвянето на рибата, изпратена ни от другарите от сродното предприятие във Варна, по случай спечелването на съревнованието с тях. Тук никой не знае как се приготвя риба-чук и затова подхващаме работата отрано. В 12:30 е насрочен тържественият обяд...

Заколебах се. Наистина имаше някакво съревнование с друг град.

— Интересно е, другарите от Варна къде са уловили рибата-чук... В тяхното море никой до днешна дата не се е срещал с подобна твар! Това мога да открия на колектива! Друг е въпросът, ако някакъв частник там има басейн и ги развъжда...

— Добре, ясно. Вие ще отговаряте за това нещо.

— За какво да отговарям, бе! Затова, че този урод го няма по плажовете ли, бе!!!

— Затова, че се гаврите с колектива, ще отговаряте.

Почувствувах лек световъртеж.

— Слушайте... Опишете ми какво точно имате пред себе си. Колко е голяма рибата.

— Ами, около 60 сантиметра. Ако не и 65... Смятаме да е достатъчна за всички ни.

— Такъв дребосък не е риба-чук!

— Но това е малък екземпляр! Риба-чукче, ако искате...

— Чукчета сте вие! До един!... Е, как изглежда това „чукче“ на рибата, отпред?

— Отпред ли? Че то е отзад!

Мебелировката пред очите ми заигра и се замъгли.

— Какво прави отзад...

— Стои си... Завързано.

— Кой го завърза? — произнесох с последни сили.

— Ами, кой... Хлапето на директора, кой друг. А, момент! Не е хлапето на директора, а другарите от Варна! Ето, има си и надпис: „Пазете този символ и дерзайте! Догодина ще ви бием ние!“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.